Załącznik nr 1.5 do Zarządzenia Rektora UR nr 7/2023

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA *2026-2028*

(skrajne daty)

Rok akademicki 2027-2028

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	**Komunikacja z pacjentem**
Kod przedmiotu*	KzP
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydział Nauk o Zdrowiu i Psychologii
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Zakład Psychologii
Kierunek studiów	Ratownictwo medyczne
Poziom studiów	Studia II stopnia
Profil	praktyczny
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	Rok studiów II, semestr 3
Rodzaj przedmiotu	Do dyspozycji uczelni (przedmiot do wyboru)
Język wykładowy	polski
Koordynator	dr Dariusz Kuncewicz
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Dariusz Kuncewicz mgr Anna Dziedzic

***** *-opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce*

1.1.Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	**Liczba pkt. ECTS**
3	10			10					2

1.2. Sposób realizacji zajęć

✓ zajęcia w formie tradycyjnej

✓ zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

ZALICZENIE Z OCENĄ

2.WYMAGANIA WSTĘPNE

Brak wymagań

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ , TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C1	Zapoznanie studentów z celami i zasadami kontaktu terapeutycznego z pacjentem i jego rodziną
C2	Zdobycie przez studentów wiedzy z zakresu kryzysów emocjonalnych, zaburzeń związanych ze stresem oraz różnych form psychopatologii, z którymi spotykają się ratownicy medyczni w swojej pracy
C3	Zdobycie umiejętności stosowania różnych narzędzi komunikacyjnych w kontakcie z pacjentami w różnym wieku, stosownie do ich stanu psychologicznego i prezentowanych zachowań problemowych
C4	Rozwój umiejętności wieloaspektowej analizy stanu psychicznego pacjenta

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych [1]
EK_01	dostosować sposób komunikacji do potrzeb i stanu pacjenta;	**A.U16**
EK_02	komunikować się w zespole i dzielić się wiedzą;	**A.U17**
EK_03	dokonywania krytycznej oceny działań własnych i działań współpracowników z poszanowaniem różnic światopoglądowych i kulturowych;	**K.K01**
EK_04	okazywania dbałości o prestiż zawodu ratownika medycznego i solidarność zawodową;	**K.K03**
EK_05	rozwiązywania złożonych problemów etycznych związanych z wykonywaniem zawodu ratownika medycznego i wskazywania priorytetów w realizacji określonych zadań;	**K.K04**
EK_06	radzenia sobie ze stresem i zapobiegania zespołowi wypalenia zawodowego.	**K.K07**

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Modele komunikacji z pacjentem. Aktywne słuchanie. Błędy i bariery komunikacyjne.
Kryzys psychologiczny – rodzaje, charakterystyka, przejawy.
Zaburzenia związane z traumą i stresem
Specyfika kontaktu z pacjentami w różnym wieku
Komunikacja z opiekunem pacjenta/rodziną.

[1] W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

B. Problematyka ćwiczeń, konwersatoriów, laboratoriów, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
Pomaganie osobom w kryzysie i osobom doświadczającym trudności. Komunikacja z pacjentem zagrożonym traumą.
Pacjent niewspółpracujący. Budowanie motywacji i zaangażowania. Podstawy dialogu motywującego.
Pacjent psychiatryczny – przejawy psychopatologii, zasady kontaktu.
Pacjent prezentujący zachowania agresywne: ocena ryzyka i sposoby radzenia sobie.

3.4 Metody dydaktyczne

Wykład: prezentacja multimedialna

Laboratorium: dyskusja, analiza studium przypadku, udział w scenkach

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_ 01	EGZAMIN PISEMNY, KOLOKWIUM, OBSERWACJA W TRAKCIE ZAJĘĆ, OCENA AKTYWNOŚCI PODCZAS ODGRYWANIA SCENEK	WYKŁAD, LABORATORIUM
EK_ 02	OBSERWACJA PODCZAS ZAJĘĆ, OCENA AKTYWNOŚCI PODCZAS ODGRYWANIA SCENEK	LABORATORIUM
EK_ 03	EGZAMIN PISEMNY, KOLOKWIUM, OBSERWACJA W TRAKCIE ZAJĘĆ, OCENA AKTYWNOŚCI PODCZAS ODGRYWANIA SCENEK	WYKŁAD, LABORATORIUM
EK_ 04	OBSERWACJA W TRAKCIE ZAJĘĆ	LABORATORIUM
EK_ 05	EGZAMIN PISEMNY, KOLOKWIUM, OBSERWACJA W TRAKCIE ZAJĘĆ	WYKŁAD, LABORATORIUM
EK_ 06	EGZAMIN PISEMNY, KOLOKWIUM, OBSERWACJA W TRAKCIE ZAJĘĆ	WYKŁAD, LABORATORIUM

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Obecność i aktywność podczas zajęć (wykłady i laboratoriach), udział w dyskusji, zadaniach grupowych, analizie studium przypadku
Analiza jakościowa odpowiedzi na pytania kolokwium zaliczeniowego (laboratorium)
Zaliczenie z oceną w formie pisemnej (test z treści wykładu).
Kryteria oceny:
bardzo dobra – 100%-91%
plus dobra – 81%- 90%
dobra – 71%-80%
plus dostateczna – 61-70%
dostateczna – 51-60%
niedostateczna – 50% i poniżej

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny z harmonogramu studiów	20 godzin
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	10 godzin
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	20 godzin
SUMA GODZIN	50 godzin
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

** Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.*

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	
zasady i formy odbywania praktyk	

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Kubacka-Jasiecka, D. (2010). *Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych.* Warszawa: Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne.

Makara-Studzińska, M. (2017 – red.). *Komunikacja w opiece medycznej*. Warszawa: Medical Education. [wybrane rozdziały]

Morrison, J., (2016). *DSM-5 bez tajemnic. Praktyczny przewodnik dla klinicystów*. Kraków; Wyd. UJ. (rozdział 6)

Literatura uzupełniająca:

Nowina Konopka, M., Feleszka, W., Małecki, Ł. (2018 – red.). *Komunikacja medyczna dla studentów i lekarzy*. Warszawa: Medycyna Praktyczna.

Weigl, B. (2011). Psychologia rozwoju i podstawy pomagania. Teoria – ćwiczenia – praktyka. Warszawa: Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej